INTENCJE MSZALNE w dniach 21 - 27 IX 2026

Pon. 21 IX	**7.00**	1) + Halina Cekała (greg. 21), 2) + Hanna (greg. 21)
	18.00	1) + Zenon (29. r.), + z rodziny, 2) + Stanisława Krzeszowska (11. r.)
Wt. 22 IX	**7.00**	1) + rodzice: Franciszek i Franciszka, Henryka i January, 2) + Halina Cekała (greg. 22)
	18.00	1) + Wanda Abramowska, 2) + Hanna (greg. 22)
Śr. 23 IX	**7.00**	1) + Henryk Pastusiak, 2) + Halina Cekała (greg. 23)
	18.00	1) + Piotr Jung (int. od Gabriela z żoną Julią), 2) + Hanna (greg. 23)
Czw. 24 IX	**7.00**	+ Halina Cekała (greg. 24)
	18.00	1) + Helmut Patzer (40. r.), + z rodziny, 2) + Hanna (greg. 24)
Pt. 25 IX	**7.00**	1) – w int. Marysi (z okazji urodzin), o Boże błogosł., 2) + Halina Cekała (greg. 25)
	18.00	1) + Andrzej Zwierzyński (4. r.), 2) + Hanna (greg. 25)
Sob. 26 IX	**7.00**	1) + Halina Cekała (greg. 26), 2) + Hanna (greg. 26)
	18.00	+ Agnieszka, Mieczysława, Maria
Ndz. 27 IX	**7.00**	+ Halina Cekała (greg. 27)
	8.15	- w int. Heleny i Krystyny, o Boże błogosławieństwo i o radość ze wstąpienia do Apostolstwa Dobrej Śmierci
	9.30	- w int. Rycerzy Kolumba i ich rodzin
	11.00	- w int. Gabrieli i Tadeusza (55. r. ślubu)
	12.15	- w int. Martyny i Wojciecha (9. r. ślubu) i w int. całej rodziny
	12.30	+ Maria i Ryszard Dąbrowscy
	16.30	+ Krystyna Misztela (miesiąc po śmierci i pogrzebie)
	18.00	+ Hanna (greg. 27)
	20.00	+ rodzice Irena Stefania i Mieczysław, + z rodziny

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
80-283 Gdańsk, ul. Myśliwska 25
Biuro parafialne: poniedziałek i piątek 19.00 – 20.00
Więcej informacji na: www.parafiamigowo.pl
E-mail: gdanskmigowo@gmail.com

BIULETYN PARAFIALNY

**** PARAFIA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W GDAŃSKU MIGOWIE ****
****** **XXV Niedziela Zwykła, 20 IX 2026, Nr 64** ******

EWANGELIA DZISIEJSZEJ NIEDZIELI (Mt 20,1-16a)

Jezus opowiedział swoim uczniom następującą przypowieść: "Królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy. Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku bezczynnie, i rzekł do nich: „Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam”. Oni poszli. Wyszedłszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił. Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: „Czemu tu stoicie cały dzień bezczynnie?” Odpowiedzieli mu: „Bo nas nikt nie najął”. Rzekł im: „Idźcie i wy do winnicy”. A gdy nadszedł wieczór, rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: „Zwołaj robotników i wypłać im należność, począwszy od ostatnich aż do pierwszych”. Przyszli najęci około jedenastej godziny i otrzymali po denarze. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze. Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: „Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzy znosiliśmy ciężar dnia i spiekotę”. Na to odrzekł jednemu z nich: „Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czyż nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje, i odejdź. Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?” Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi".

KOMENTARZ

Przypowieści tak często wykorzystywane przez Jezusa w nauczaniu, oprócz pozytywnej zachęty, aby człowiek żył we współpracy z Bogiem i przybliżenia znaczenia rzeczywistości królestwa niebieskiego, spełniają funkcję prorocko aktualną i prorocko eschatologiczną. Prorocko aktualną w tym sensie, że Bóg w każdym pokoleniu ludzkim i w historii każdego człowieka wychodzi ku stworzeniu rozumnemu z wołaniem i zaproszeniem: przyjdź do Mnie i zaangażuj się w sprawy mojego królestwa. Zaś prorocko eschatologiczną, w sensie dopełnienia się wszystkich zapowiedzi i propozycji Bożych w przyszłości. Do Boga należy czas i wieczność i tylko On mocen jest odnowić całe stworzenie i każdy człowiek znajdzie w Nim definitywne spełnienie, również robotnik ostatniej godziny. Śp. ks. prof. Wacław Hryniewicz podczas jednego z wywiadów powiedział: W każdym jest włókno dobroci, które dostrzega Bóg i za które pociągnie człowieka ku sobie.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. W **kalendarzu liturgicznym** będziemy obchodzić: w poniedziałek święto św. Mateusza, Apostoła i Ewangelisty, w środę wspomnienie św. Ojca Pio z Pietrelciny, w sobotę wspomnienie św. męczenników Kosmy i Damiana.
2. Trwa **nabór do Służby Liturgicznej** w naszej Parafii. Zapraszamy chłopców, którzy chcą być bliżej ołtarza, lepiej poznawać liturgię, rozwijać swoją wiarę i tworzyć dobrą wspólnotę. Chętnych oraz rodziców zapraszamy do ks. Adama po każdej Mszy Świętej – w zakrystii.
3. **Intencje na 2027 rok** będziemy przyjmowali od 2 października.
4. Dziękujemy za **ofiary na cele inwestycyjne** złożone w zeszłą niedzielę.
5. Zachęcamy do nabywania i lektury **prasy katolickiej.**

*****

PATRON TYGODNIA – ŚW. OJCIEC PIO (23 IX)

Francesco Forgione urodził się w Pietrelcinie (na południu Włoch) 25 maja 1887 r. Już w dzieciństwie szukał samotności i często oddawał się modlitwie i rozmyślaniu. Gdy miał 5 lat, objawił mu się po raz pierwszy Jezus. W wieku 16 lat Franciszek przyjął habit kapucyński i otrzymał zakonne imię Pio. Rok później złożył śluby zakonne i rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne. W 1910 r. przyjął święcenia kapłańskie. Już wtedy od dawna miał poważne problemy ze zdrowiem. Po kilku latach kapłaństwa został powołany do wojska. Ze służby został zwolniony ze względu na zły stan zdrowia. Pod koniec lipca 1916 r. przybył do San Giovanni Rotondo i tam przebywał aż do śmierci. Był kierownikiem duchowym młodych zakonników.

20 września 1918 r. podczas modlitwy przed wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego o. Pio otrzymał stygmaty. Na jego dłoniach, stopach i boku pojawiły się otwarte rany - znaki męki Jezusa. Wkrótce do San Giovanni Rotondo zaczęły przybywać rzesze pielgrzymów i dziennikarzy, którzy chcieli zobaczyć niezwykłego kapucyna. Stygmaty i mistyczne doświadczenia o. Pio były także przedmiotem wnikliwych badań ze strony Kościoła. W związku z nimi o. Pio na 2 lata otrzymał zakaz publicznego sprawowania Eucharystii i spowiadania wiernych. Sam zakonnik przyjął tę decyzję z wielkim spokojem. Po wydaniu opinii przez dr. Festa, który uznał, że stygmatyczne rany nie są wytłumaczalne z punktu widzenia nauki, o. Pio mógł ponownie publicznie sprawować sakramenty.

Ojciec Pio był mistykiem. Często surowo pokutował, bardzo dużo czasu poświęcał na modlitwę. Wielokrotnie przeżywał ekstazy, miał wizje Maryi, Jezusa i swojego Anioła Stróża. Bóg obdarzył go również darem bilokacji - znajdowania się jednocześnie w dwóch miejscach. Podczas pewnej bitwy w trakcie wojny, o. Pio, który cały czas przebywał w swoim klasztorze, ostrzegł jednego z dowódców na Sycylii, by usunął się z miejsca, w którym się znajdował. Dowódca postąpił zgodnie z tym ostrzeżeniem i w ten sposób uratował swoje życie - na miejsce, w którym się wcześniej znajdował, spadł granat.

Włoski zakonnik niezwykłą czcią darzył Eucharystię. Przez długie godziny przygotowywał się do niej, trwając na modlitwie, i długo dziękował Bogu po jej odprawieniu. Odprawiane przez o. Pio Msze święte trwały nieraz nawet dwie godziny. Ich uczestnicy opowiadali, że ojciec Pio w ich trakcie - zwłaszcza w momencie Przeistoczenia - w widoczny sposób bardzo cierpiał fizycznie. Kapucyn z Pietrelciny nie rozstawał się również z różańcem.

W 1922 r. powstała inicjatywa wybudowania szpitala w San Giovanni Rotondo. Ojciec Pio gorąco ten pomysł poparł. Szpital szybko się rozrastał, a problemy finansowe przy jego budowie udawało się szczęśliwie rozwiązać. "Dom Ulgi w Cierpieniu" otwarto w maju 1956 r. Kroniki zaczęły się zapełniać kolejnymi świadectwami cudownego uzdrowienia dzięki wstawienniczej modlitwie o. Pio. Tymczasem zakonnika zaczęły powoli opuszczać siły, coraz częściej zapadał na zdrowiu. Zmarł w swoim klasztorze 23 września 1968 r. Na kilka dni przed jego śmiercią, po 50 latach, zagoiły się stygmaty.

W 1983 r. rozpoczął się proces informacyjny, zakończony w 1990 r. stwierdzeniem przez Kongregację Spraw Kanonizacyjnych jego ważności. W 1997 r. ogłoszono dekret o heroiczności cnót o. Pio; rok później - dekret stwierdzający cud uzdrowienia za wstawiennictwem o. Pio. Św. Jan Paweł II dokonał beatyfikacji o. Pio w dniu 2 maja 1999 r., a kanonizował go 16 czerwca 2002 r.